

Xurşudbanu Natəvan-175

Görkəmli şairə Xurşudbanu Natəvan haqqında oxucularımızın məlumatlarının az olduğunu nəzərə alaraq yubileyi ərəfəsində bu boşluğu doldurmağı lazım bildik.

1832-ci ilin avqustunda Şuşada anadan olub. Mehdiqulu xanın qızı, İbrahimxəlil xanın nəvəsidir. «Xan qızı» adı ilə də tanınmışdır. Natəvanı bibisi Gövhər xanım tərbiyə edib böyütmüş, ona musiqini, şəri, rəsmi sevdirmişdir.

Natəvan Şərqi dillərini öyrənmiş, Firdovsi, Nizami, Sədi, Hafiz, Nəvai, Füzuli və başqa klassiklərin əsərlərini oxumuşdur.

Dövrünün qabaqcıl ziyahlarından olan Xasan xan Usmiyevə ərə getmiş, Dağıstani gəzmiş, Tiflisdə və Bakıda olmuşdur.

1858-ci ildə Bakıda A.Düma ilə görüşmüş, əl işlərindən ona hədiyyə vermişdir. Düma isə Natəvana nəfis fiqurlu şahmat bağışlamışdır.

1872-ci ildə Şuşada «Məclisi-üns» ədəbi məclisini təşkil etmişdir. 1873-cü ildə Şuşaya su çəkirmişdir. Bu kəmə «Xan qızı bulagı» adı ilə məşhur olmuşdur.

Yaradıcılığa 50-ci illərdən ənənəvi Şərqi mövzusu və janrlarında şeirlərlə başlamışdır. Qəzəllərində məhəbbət, təbiət gözəllikləri («Gülün», «Qərənfil» və s.) tərənnümü olunur.

16 yaşlı oğlu Mir Abbasın ölümündən sonra bədbin ruhlu şeirlər («Ağlaram», «Olaydı», «Getdi», «Sənsiz», «Ölürəm» və s.) yazmışdır. Əsərləri dərin səmimiyyəti, incə lirizmi ilə seçilir. Yüksək sənətkarlıq nümunəsi olan şeirlərində təkrir, qoşa qafiyə, rədif, məcaz və s. bədii vasitələri məhərrətlə işlətməmişdir. O həm də istedadlı rəssam olmuşdur. Onun bədii tikmələri, «Gül döfəri» adlı albomundakı rəsmlər buna sübutdur.

M.F. Axundov
Azərbaycan Mədəniyyət və Təhsil Nazirliyi
Kəndə